

[Stats- og udenrigsministeren.]

som står med et ansvar både over for dette parlament og over for befolkningen, få lov til at gøre vort arbejde og føre de forhandlinger, som skal føres, både indadtil og udadtil, uden at de skal omgærdes med en slags underkendelse af motiverne eller tilskyldes motiver, som ingen af os har.

Jeg kan ikke se, at det på nuværende tidspunkt kan føre til noget, at jeg beskæftiger mig med flere detaljer. Valg eller ikke valg — der ligger store arbejdsopgaver foran os, og jeg opfordrer endnu en gang det høje ting til god medvirken til sagligt arbejde i de kommende måneder inden det valg, hvor det står til befolkningen at afgøre, om denne regering skal fortsætte, eller en anden regering skal overtage æren og magten og ansvaret.

(Kort bemærkning).

Carl P. Jensen: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen sagde før, at arbejderne i Sovjetunionen ville få en mærkelig opfattelse, hvis de i deres radio havde hørt den tale, jeg holdt før. Ja, det tror jeg! Ikke alene mærkelig — de ville blive højst overraskede, for det ville i så fald være første gang, de hørte en udsendelse fra en udenlandsk radio, som ellers overdøves af et meget omfattende støjsenderanlæg, nøjagtigt som det, vi kendte under den tyske besættelse. Men den største overraskelse ville de ikke få gennem mine oplysninger om arbejdstiden og om de nye lønsatser, for de er jo officielle, de er ikke hentet på en studierejse eller fra en hjemvendt delegation, men hentet i en meddelelse fra den sovjetiske ambassade, og dér får man dem vel ikke, før man har fået dem på de russiske arbejdspladser. Nej, overraskelsen ville opstå, når de fik lejlighed til at sammenligne deres vilkår med danske arbejderes vilkår, men det er en overraskelse, man skåner dem for i det store Sovjet.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det var en meget interessant redegørelse, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen gav om vilkårene i en socialistisk stat. Nu er det sådan, at vore folk, der rejser derover, kommer hjem med forskellige indtryk. Jeg kendte en mand,

der rejste til Rusland. Han troede, han rejste til helvede; han kom hjem og var overrasket, for det var ikke så slemt. Til gengæld var der en kommunistisk kvinde, der rejste til Rusland. Hun troede, hun kom til paradys, og hun var dybt deprimeret, da hun kom hjem. Da hendes døtre, som var kommunister, sagde: „Ja men det passer da ikke, det, du siger“, svarede hun: „Jo, det passer, det er da mig, der har været der.“ De troede simpelt hen slet ikke, hvad hun fortalte.

Jeg var lidt overrasket over, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som her i tinget har lovprist Rusland og russiske forhold gang på gang, når det kommer til stykket, slet ikke ved, at det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Carl P. Jensen siger. Det er godt, at vi bliver klar over det. Det virkelige forhold er, at kommunisterne er reaktionære, de fører den mest arbejderfjendtlige politik, der overhovedet kan føres. Er der noget, der er til skade for arbejderne, er det netop socialismen og den socialistiske stat. Derfor glæder det mig, at den højtærede statsminister og socialdemokratiet nu åbenbart er ved at afskrive den socialistiske stat. Det, vi trænger til her i landet, er en økonomisk frigørelse for det arbejdende folk. Vi vil også være med i dette arbejde, når I bare kan opgive den fjollede idé med en socialistisk tvangsstat, for den er ikke til gavn for det danske folk.

(Kort bemærkning).

Ingmar Wagner: Jeg vil blot takke forsvarsministeren for det løfte, han nu gav om, at han i hvert fald ville undersøge den kritik, der er fremsat vedrørende forsynings-troppers forhold. Jeg tror, at det så vil gå op for den højtærede minister, at forholdene ikke er så ændret, som han åbenbart tror. Nu forlænger man tjenestetiden med den begrundelse, at kaserneforholdene er gode nok. Tidligere var årsagen til, at vi ikke havde den lange tjenestetid, netop de dårlige kaserneforhold, men det er sådan, at kaserneforholdene endnu er ganske elendige, så soldaterne må stadigvæk kunne sendes hjem med den begrundelse.

Det er ikke alene den kommunistiske presse, der har rejst dette spørgsmål. Så vidt jeg erindrer, var det Roskilde Tidende,